

BLOKU KOMBTAR INDIPENDENT

Veprimtaria e Blokut Kombtar Indipendent né dobì të çlirimit të Shqipnis

Verbale të seancave të Asambles së Përgji-
thëshme të B. K. I. mbajtur më 24, 25 e
26 Shkurt 1952

Romé, Shkurt 1952

BLOKU KOMBTAR INDIPENDENT

Veprimtaria e Blokut Kombtar Indipendent né dobì té çlirimit të Shqipnis

Verbale té seancave té Asambles sé Pérgji-
thëshme të B. K. I. mbajtur më 24, 25 e
26 Shkurt 1952

Romé, Shkurt 1952

MBLEDHJA E DYTË ME 24 FRUER N' OREN 16;

Hapet mbledhja me relacionin e Ndue Gjemarkajt mbi pozitën e Blokut mbrenda në Shqipëri. Po japim këtu pjesët më të shënueshme të tij:

Miq e dashamirë,

Marrja në dorë e pushtetit në Shqipëri prej komunistave nuk ka qenë vetëm një ndërrim i qeverisë shqiptare, por edhe një përmbysje rradike si e jetës politike, ashtu edhe e asaj shoqërore e ekonomike. Komunistat, të mësuem në shkollën e tyre, u përgatitën për të luftuar pa mëshirë të gjitha ato që kombi shqiptar kishte trashiguar për shekuj me radhë: fëmijë, besën, mikpritjen, rendin patriarkal, gjakun, gjinin, t'afërmit e pra, me një fjalë, lirin personale me traditat tue të zëvendësuar këto me idenë të huajturë prej bolshevizmit.

Mbassi ata nuk mujtën me të zhdukë me të mirë, me arsyetim dhe me bindje këto thesare që i brumosën shqiptarët tue rrejtë atë që quhet "Kombi Shqiptar", u vunë me mish e me shpirt për t'i shprehur me brutalitet të forcës.

Të gjithë i dijmë më së miri gjyqjet që janë zhvilluar në emnin e drejtësisë popullore, të liris dhe të demokracisë progresive komuniste, që prej fillimit e deri tash, si edhe dënimet me anë të të cilave populli shqiptar u plandos pa mëshirë ndër burgje, me internime, në fusha përqindrimi dhe në punë të detyrueshme.

Pa u shty në imtësinë, mjafton të kujtojmë burgjet e Shkodrës të Tiranës, të Beratit, të Vlorës, të Korçës e të Gjinokastrës si më të tmerrshmet, ku dërgohen me mijë nacionalistash të pafajshëm; fushat e përqindrimit të Burrelit, të Krues, të Shijakut, të Gramshit, të Tepelenës etj., ku përfshihen me mijë e mijë të internuemish tjerë të dënuem me punë të detyrueshme.

Pjesa tjetër e popullsisë, që kinse e lirë "nëngren e ndërton socializmin", mbetet me të përulurë përdhunimit edhe torturave të gjithëndueshme tue u shfrytëzuar deri në palcë në punët e ashtu qëjtuna vullnetare, në ndërmarrje të ndryshme shtetnore, në huana shteti, në ndihmë partis së punës (Partis Komuniste), në ndihmë komunistave t'i kën prej Greqije, e tash dy vjet tue mbledhë material për të dërgue

Në lidhje me çashtjen e hymjes a të mos-hymjes së Blokut në Komitet, Ndue Gjomarkaj lexon një pjesë të letrës që antarët: Ago Agaj dhe Nexhmedin Qoraliu i drejtojnë Asemblës:

" Në themën e bashkimit të refugjatëve në Komitetin "Shqipëria e Lirë", na kishim më thanur që ky, o të bahet me kuptim të plotë reciprok dhe me të drejtat e njëpërnjishme ndërmjet partivet e grupevet, ose le të mbetet ashtu si është. Me fjalë të tjera Bloku të mos e baje vetin për lëmoshë, si një i vorfën që shtrinë dorën mbas dore, por me gjak të ftoftë e me dinjitet të kërkojë të drejtat që i përkasin baras me të tjerët. Sikurse nuk është mbushur me nervozitet deri tash, por ka folur me dinjitet në emër të interesës së Atdheut, ashtu të baje edhe mbas këndeje."

ndihma komunistavet të Korës e të Kinës. Me këtë taktikë ekonomike politike, populli shqiptar asht qveshë prej çdo pasunije që kishte fitue me djerse, ose trashigue me të drejtë. Po kjo mënyrë veprimi ka pengue automatikisht çdo nisjativë private e, për rrjedhim të natyrshëm zbatimesh të sistemit komunist, janë formue kooperativat shtetnore e kolkhozet për të monopolizue kështu në duert e klikës sunduese edhe atë pakicë prodhimi e pasunije, që klika e Enver Hoxhës, tue e shtrydhë prej popullit, ia fali imperjalizmit bolshevik.

Kjo trathiti e interesavet të kombit, ky sistem shfrytzimi sistematike, jo vetëm që nuk i siguroi popullit një jetesë të përshatatshme edhe lummin e premtueme, por përkundrazi e hodhi në mjerimin më të madh, që na përkujton historia e jonë kombtare.

E asht mu njëky mjerim që përtrini e i dha popullit fuqin e shpresës, të qindresës edhe të kundërshtimit. Asht fati i madh i vetë Kombit edhe njëherit i ynë që komunistat nuk kanë dijtë me luejtë taktikën për t'a kënaqë popullin ekonomikisht, gja që na jep gjithmonë bazat më konkrete për të bërë atyne -krahas me luftën e papajtueshme ideologjike- edhe atë fizike.

Cënimi i traditavet stërgjyshore, mjerimi dhe uja në të cilat u dënue pjesa më e madhe e popullit, detyruen bijt më fisnikë të tij me vijue luftën ndër male edhe mbas vjetit 1944, luftë e nisun kundër sistemit komunist, që ata parashifshin se do t'ishite miq-djal për Shqipni, sikurse me të vërtetë u dëftue më vonë. U ngjyruen me qindresë ndër male për të krye një detyrë; ndaj Atdheut tue mprojtë të drejtat e popullit me jetue e me u zhvillue në trung e në frymë të traditavet bujare trashigue prej të parvet e në përshtatje me evolucjonin e përparimin. Ata, po, u themorizuen në truëllin arbnuer si dalzotsat e shqiptarizmit të vërtetë dhe si flamurtarët e Liris, tue simbolizue kështu ndjenjat e fisit arbnuer dhe tue ua lanë të gjithë Shqiptarvet amanet që ta vijojnë luftën për plotsimin e idealit të tyre, i cili njëherit asht ideal i popullit t'onë të shumvuejtun.

QELLIMI I EMIGRIMIT T'ONË

Mbas rrëmbimit të pushtetit në Shqipëri prej klikës së përgatitur nga Rusët, një pjesë e madhe e nacionalistave shqiptarë, ndër ta edhe na, u shtërnguem me braktisë Atdheun e me kërkue strehë në botën e lirë. Prendimore, jo vetëm me qellim që të shpëtojmë kryet, por që t'a vijojmë deri në fitore luftën e fillueme kundër komunizmit si mbrenda, ashtu edhe jashtë Shqipëri. Kjo luftë duhej të ndiqej me kujdes e serjozitet prej të gjithë nacionalistave bashkarisht, po ashtu sikur na ndoq të gjithëvet me rrebtësi e serjozitet anmiku i përbashkët. Prandej detyra kryesore e secilit emigrant politik dhe e secilës parti politike në mërgim do të kishte qenë me u bashkuar në një fron të përbashkët për t'i shkri kështu pa rezerva të gjitha energjit për shpëlimin e Atdheut të robnueme.

Na, tue dashtë mos me iu shmangë n'asnjë mënyrë kësaj detyre shejte, jemi mundue me të gjitha fuqit e energjit t'ona për të sajue vllaznimin e vërtetë kombtar, ndonse mjerisht deri më sot nuk ka mujtë me u mrrijtë. Por, asgjëamangut, na kemi ndejtë besnikë t'idealit për të cilin kemi dalë jashtë Atdheut tue lanë aty mbrendë luftarët e Liris edhe familjet t'ona, dhe kemi veprue qysh në fillim, me 1944 e deri sot po në këtë drejtim. Jemi të bindun se rruga që kanë ndjekë dëshmorët t'onë në Shqipëri e na këtu, nuk asht aspak jashtë cacevet t'atdhetarizmit, për deri sa na vëhemi spontaneisht në dispozicionin e njëj kualicjoni forcash të shëndosha kombtare. Por, në qoftë se qellimi ynë nuk asht pa me sinqeritet kombtar, kjo nuk na ka ligshue as nuk na ligshon as që të hjekim dorë prej idealit, për të cilin muerëm rrugën e mërgimit. Përkundrazi me veprat t'ona jemi mundue për t'u dhënë me kuptue të gjithëvet se edhe na meritojnë me qenë krahas me të gjithë ata, që sot mburren se janë të vetmit mprojtesa të të drejtave të Shqipëris dhe përfaqesuesat e dejë të nacionalizmit shqiptar, si mbrenda, ashtu edhe jashtë Atdheut t'onë. Këte do t'a tregojnë veprat e faktet dhe mëdomos do t'a shkruaj historia. Na e dijmë se vëejmë, por, me gjithë ate jemi mësue me durue e prandej nuk ngutemi.

Të dashtun bashkpuntorë e shokë të të njajtit ideal,

N'ate kohë kur bota Prendimore mendonte se me nbarimine e luftës së Dytë botnore popujt e ranë nën influencën bolshevike i-shin zhytë kamb'e krye në komunizëm e me këtë ishin të bindun se edhe populli shqiptar asht 95% komunist,në na u desht me dhanë rova të kundërta këtij opinjoni të gabuem të botës prendimore. Për këtë arsye u shtërnguem të dishmojshim se asht forca brutale ajo qi e kishte mujtë popullin e vogël shqiptar,por jo vullneti i tij.

Kështu na u dha rasa për vepra patriotike.

Tua synue pa mbrapaqellime për të realizue vllaznimin komb-tar në luftë të përbashkët kundër komunizmit pa kurrfarë dallimi tendencash politike, me direktivat t'ona janë pritë e përcjellë edhe misjonarë t'organizatavet tjera politike shqiptare. Atyne mis-jonarve t'organizatave tjera politike, për flijimin e të cilëvet ushqejmë nderimin ma të madh, mjerisht, për shkaqe rrethanash të ndryshme, nuk u prini fati aq sa ishte e dishrueme për kryemjen e misjonit të tyne. Përkrahja qi vullnetarët t'onë u dhanë mis-jonarvet t'atyne ,shokvet të të njajtit ideal,por me tendenca të ndryshme politike, ua naltson vlerat morale, burrnore e patriotike, për të cilat krenohemi edhe na . Ky gjest asht fryti i farës së mbjellun , qi buron prej ligjvet tradicjonale të vendit t'onë e qi asht thadrue në shpirtin e popullit t'onë.

M'anë tjetër një vepër e tillë do t'a zhvleftësonte mundin e vetmohimin e vullnetarvet t'onë,sikur ata të mos kishin mujtë me i përballue vujtjet e gjithnduershme. Ata qi prej vullnetarvet t'onë patën rrezik me ra në pritrat komuniste,qenë të vendosun edhe pranuen ma mirë me vdekë, se sa me iu dorzue anmikut,sikur e dishmon ramja në fushën e nderit e dëshmorit t'onë Kombtar,prof. ALUSH LESHANAKUT.

Për të gjitha këto,fatbardhësisht zotnojmë dokumentat, qi jemi në gjendje me i paraqitë botnisht atë moment qi t'i kërkoje rasa.

Rruga qe kemi ndjekë qysh prej fillimit t'eligromit t'onë e deri sot dhe koordinimi i veprimevet, kunorëzue me ndërmarrjet plot sukses përta na kanë lejuë dhe na lejojnë mundësit e sotshme politike, si edhe ato ekonomike, na bajnë me u bindë se jemi në rrugën e drejtë për shpëtimin e atdheut. Na e kemi ndjekë dhe vijojmë ta ndjekim gjithnjë këtë rrugë tue kërkuë edhe bashkëpunimin e të gjithë emigracionit shqiptar, të cilin e kërkojmë ende dhe do të vijojmë t'a kërkojmë, ashtu sikur do t'a vijojmë pa pushim luftën kundër komunizmit.

Do t'ishte fatkeqsi kombtare, sikur emigrantat politike shqiptar të mos mrrijnë ose të mos duen me e kuptue randësin e kësaj çashtjeje të jetës së kombit t'onë, si edhe të qëllimit t'emigrimit t'onë. Për t'ia mrrijtë njaj koordinimi veprimesh për shkrimin e Atdheut me forcat e përbashkëta nacionaliste pa lanë me e marrë mbi veti shkrimin e Shqipnis vetëm fuqit e hueja, duhet me e matë qysh tash fatin e ardhëshëm të vendit t'onë në kandin e ndërgjegjes kombtare.

Prandaj kishim me i ftue përsëri eksponentat e të gjitha partinavet politike t'emigracionit shqiptar, qe, tue çmue çastet kritike të gjendjes ndërkombtare e në gji të tyne çastet edhe ma kritike qe po kalon sot Shqipnija, të çvishemi prej egoizmash, mbra-paqellimesh, personalizmesh, lokalizmash e partizanizmash për hirin e shpëtimit t'Atdheut.

Miq e dashamirë,

Si po e shifni, shtatë vjetët e emigrimit nuk na kanë ligsh-tue, por përkundrazi na kanë përforcue moralisht e ngjallë ma fort se kurr shpresat për këthimin t'onë n'Atdhe si ngadhnjimtari t'idea-levet t'ona. Këto, shpresa na janë ngjallë pikërisht në saje të flimimit dhe të vetmohimit t'atyne burravet, shokvet t'onë, qe me mundim, me sakrificë dhe me gjakun e tyne naltsojnë dhe mbajnë në kambë politikisht, moralisht dhe ekonomikisht B.K.I. për hirin e shkrimit t'Atdheut.

Me rasën e kësaj mbledhjeje, tue përkujtue me mallëngjim flimimet e të gjithë dëshmorvet të Kombit, vujtjet e mbarë popullit s shqiptar e ngushtësisht të familjevet t'ona, si edhe therorizimin e vetmohimin e fundit të vllazënvet t'onë vullnetarë, duhet qe sed-

li t'a përmbledhi vetin e t'a vijojë simbas mundësis e aftësis së tij pa ligshtim e lëkundje luftën e fillueme, qi sigurisht një ditë jo të largët, do të na japi fitoren e liris dhe të drejtën t'onë n'Atdhë.

Urojmë me gjith zëmër qi mbledhjet tjera vjetore të mos i bajmë ma n'emigrim, por bashkë me të gjith nacionalistat shqiptar në Shqipnin etnike, të lirë e të pamvarun.

Relacioni i Ndue Gjomarkajt u duertrokit nxehtësisht.

Prof. Koliqi lyp ndjesë Asmlës, n'asht se e quen këtë rasë për t'u drejtue një përshëndetje të thekshme ~~vullnetarvet~~ të Liris, të cilët me një vetmohim t'admirueshëm, u hodhën në luftë kundra bolshevizmit mizuer. Ata i kanë dishmue botës se ende, brumi me të cilin asht përba raca shqiptare ka mbetë pa prishun dhe flija e atyne trimavet ka forcue shpresën për një ringjallje të Kombit.

Tahir Kolgjini ban një komunikim mbi gjendjen e Shqiptarvet në Turki dhe mbi atitudën kundrejt tyne t'auctoriteteve të vendit. Pohon se veprimtaria e Blokut njëfjet e qmohet mirfilli si prej ambjentave, ashtu edhe prej qarqevet zyrtare turke. Këtu (pohon Kolgjini) ndigjova fjalë mbi një krizë të pretendueme të Blokut. Atje Bloku konsiderohet si një parti shumë e fortë, si mbrenda, ashtu edhe jashtë Shqipnise. Edhe ndër antarët e partivet të tjera shqiptare në Turki, Bloku gjen kuptim e admirim. Shumica e madhe e refugjatvet politikë shqiptar në Turki dëshirojnë një kualicjon edhe pjesëmarrjen e Blokut në të me kushtet e meritueshme. Auctoritetet turke kanë dijeni për veprimtarin e njerzvet të Blokut mbrenda në Shqipni. Kolgjini njofton se auctoritetet turke shpesh e kanë pyetë mbi eksponentat e Blokut qi ndodhen n'Itali.

Kryetari i Asemblës tregon një shkresë t'ardhun dhe të nënshkrueme prej 288 personash, të cilët kërkojnë me u nëshkrue në Blok.

Mirakaj e komenton këtë lajm tue tregue se prej letërshkëmbimit qi mban me refugjatët shqiptarë, asht i vënë në dijeni se afër 4000 prej t'inunvet të vjetvet të fundit në vendet e ndrysh-

me konsiderohen ndjeksat e Blokut dhe se për së shpejti do të baje
kërkesë me u nëshkrue në Blok.

Verlaci shton se ka lajme që ndër këto ditë priten edhe një-
qind aderime të reja për në Blok.
